

Κυβερνητική θητεία και πολιτικό κόστος

Σωκράτης Κοσμίδης

Σύμφωνα με την κρατούσα και τρέχουσα αντίληψη, η εκλεγόμενη κυβέρνηση έχει περιθώριο ολίγων μηνών, μεταξύ 6 έως 12 το πολύ, προκειμένου να πραγματοποιήσει μεταρρυθμίσεις, που προβλέψιμα και ακαταμάχητα προκαλούν τριβές και ρήξεις. Από εκεί και πέρα, η κυβέρνηση καλείται να διαχειρίζεται το σύστημα, να συντηρεί την κυριαρχία της και να προετοιμάζει την επόμενη νίκη της.

Του

Σωκράτη
Κοσμίδη

Η κυρίαρχη αυτή αντίληψη, ευρύτατα διαδεδομένη, εφαρμοζόμενη κατ' εξακολούθηση, ρεαλιστική έως κυνική, αμοραλιστική και εξωθεσμική, με ήρσκει απολύτως αντίθετο, ως σκεπτόμενο πολίτη, ιδιότητα που διεκδικώ ευπρόσωπα.

Σε ένα κοινοβουλευτικό δημοκρατικό πολίτευμα η κυβέρνηση ασκεί τη νομιμοποιημένη εξουσία της, καλούμενη να εφαρμόσει το εγκεκριμένο πρόγραμμά της. Στο πρόγραμμα περιέχεται και η δια-

δικασία εφαρμογής του. Η νομιμοποίηση που αποκτάται στις εκλογές δεν αρκεί άπενυ άλλου για την εφαρμογή του προγράμματος.

Απαιτείται επιχειρησιακό σχέδιο, που περιλαμβάνει την ενημέρωση, την εξασφάλιση συσχετισμών μέγιστης αποδοχής και την αποτελεσματικότητα. Κάθε μέτρο πρέπει να έχει αναφορά στην ωφελιμότητα των πολιτών και του τόπου, βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα.

Η αντιπολίτευση ασκεί την κριτική της, προτείνει εναλλακτικές λύσεις, ελέγχει, προσπαθεί να πείσει για τη δική της υπεροχή ιδεών και προτάσεων, έτσι ώστε να εξασφαλίσει καλύτερα αποτελέσματα στην επόμενη εκλογική μάχη.

Η Δημοκρατία είναι θεσμός διαρκείας, με ενδιάμεσα νομιμοποιητικά στάδια. Αν η κυβέρνηση εφαρμόζει το συντακτικό της πρόγραμμα σε λίγους μήνες, θα πρέπει η θητεία της να είναι ισόχρονη.

Η κυβέρνηση κρίνεται από το συνολικό της έργο, στον συνολικό διαθέσιμο χρόνο, αξιολογείται από την ικανότητά της να

προωθεί μεταρρυθμίσεις και να διαχειρίζεται τις κοινές υποθέσεις. Το σκεπτικό της κρατούσας άποψης είναι απλό: η νομική εντολή, δηλαδή η πρόσφατη νομιμοποίηση, επιτρέπει μεταρρυθμίσεις.

Μετά την εξασθένιση της φρεσκάδας της νίκης, οι αντιδράσεις πυκνώνουν, η αντιπολίτευση ανασυντάσσεται και ανασχεδιάζει τη στρατηγική και τακτική της. Τότε, προβάλλει το πολιτικό κόστος και η στάθμισή του.

Η απερχόμενη κυβέρνηση λειτούργησε παιδαγωγικά στη μακρά προεκλογική περίοδο που διήρθε. Δεν υπέκυψε σε πιέσεις προεκλογικών «τακτοποιήσεων». Στα τελευταία νομισμολογικά κατετέθησαν πολλές εκατοντάδες τροπολογίες βουλευτών, όλων ανεξαιρέτως των κομμάτων. Ούτε μία δεν ψηφίστηκε, πράγμα πρωτοφανές για τα χρονικά του κοινοβουλευτισμού μας. Παράλληλα, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δεν προβαί-

νει (και δεν επιτρέπει σε κανένα να προβαίνει) σε ρεαλιστικές αόριστες και ασαφείς, σε υποσχέσεις παλαιομοδίτικες και παλαιοκομματικές, που υποβαθμίζουν το πολίτευμα και ευτελίζουν την πολιτική. Και σε κάθε περίπτωση δέσμευσης, επισυνάπτεται ο λογαριασμός και το όνομα του πληρωτή.

Τα κόμματα πρέπει να κρίνονται από την ανεξαρτησία, τη σοβαρότητα και τη φερεγγυότητά τους, καθώς και από την έως τώρα στάση τους είτε στην εξουσία είτε στην αντιπολίτευση. Η εποχή της ανέξοδης κολακείας, της ατιμώρητης αθέτησης υποσχέσεων, των απατηλών εξαγγελιών, του χαϊδέματος των αυτιών και της πλάτης, παρήλθε ανεπιστρεπτή. Ο Κώστας Σημίτης και το ΠΑΣΟΚ ξεκίνησαν την πορεία στο μέλλον, με σχέδιο, με όραμα, με συλλογική δουλειά. Τα επιτεύγματα εγγυώνται την ασφαλή εκπλήρωση και των νέων σχεδίων.

Ο Σωκράτης Κοσμίδης είναι γενικός γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου.

“ΤΑ ΝΕΑ” 31.3.2000